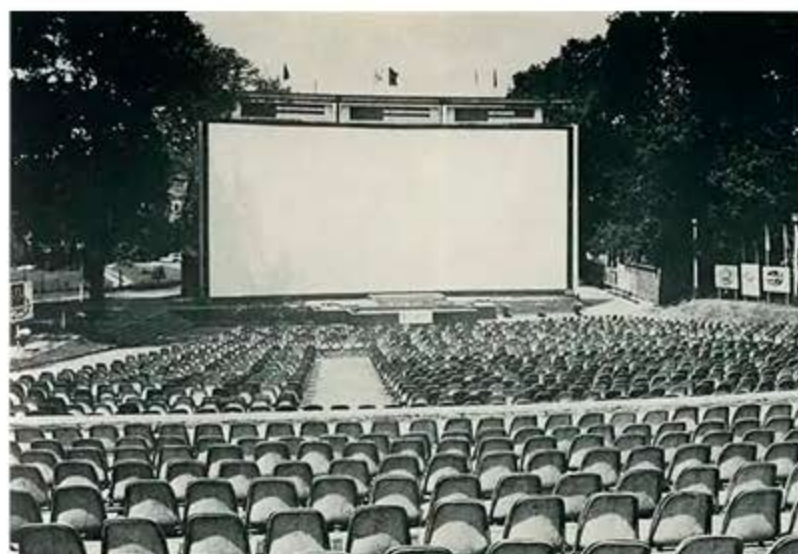

Letní kino kolem roku 1970 (archiv L.Mencel)

Vzpomínky na filmové léto v zámeckém parku

Parčík naproti hotelu má bohatou minulost. Bývala zde zámecká zahrada, ale například v letech 1950–1993 také oblíbené letní kino. Vzniklo ve staré části zámecké zahrady svépomocí občanů. Jednalo s v té době o jedno z nejkrásnějších a nejmodernějších letních kin v republice. Vystavělo se za 92 dní, brigádníci odpracovali 22 tisíc hodin. Slavnostní otevření proběhlo v rámci Filmového festivalu pracujících v srpnu 1950 a zahájil jej sovětský film *Spiknutí odsouzených*, který „odhadoval bez ostychu ty, kdož se snaží rozpoutat novou válečnou vřavu, jen aby se jejich kapsy plnily zlatem“. Na zahajovacím představení byl takový nával, že se musela uspořádat půlnoční repríza. Při úpravách v roce 1962 byla plocha hlediště vyasfaltována, instalovány laminátové lavičky pro 2 100 diváků a kino vybaveno jako jedno z prvních v republice 70mm formátem. Po roce 1993 bylo kino zlikvidováno a zbyly na něho jen vzpomínky. Naštěstí se k fenoménu letního kina ve městě v posledním desetiletí vrátil a v současnosti existují ve městě dokonce tři letní kina, jedno provozuje město Liberec nedaleko v zámeckém parku a další dvě najdeme v Lidových sadech a u Liberecké výšiny.

Palác Liebig (foto Matyáš Gál)

Novorenesanční perla Liberce ožívá

Na konci 19. století koupil Johann Liebig mladší dům na pozemku bezprostředně sousedícím se zámekem. Ten získal v roce 1813 jako doklad „ocenění a blahovůle“ od hraběte Clam-Gallase jeden z významných představitelů libereckého textilního průmyslu Ferdinand Römhald. Po Römhaldově odchodu z Liberce změnil dům své majitele, ovšem až Johann Liebig mladší jej přestavěl podle plánů libereckého stavitele Gustava Sacherse do nádherné novorenesanční podoby. Budově se pro její krásu a velkorysost přezdívalo Liebigův palác. V letech 1953–2014 ve vile sídlila Oblastní galerie Liberec, která se posléze přestěhovala do prostoru Lázní. V roce 2023 byla dokončena Přestavba paláce na komunitní centrum. Rekonstrukce zachovala novorenesanční budově původní historickou podobu od fasád až po interiéry. Nejnáročnějším zásahem byla rehabilitace zimní zahrady: do místnosti se vrátila dlouhá léta zazděná prosklená vitrážová okna a někdejší oranžerie, která byla po celou dobu nepřístupná, se změnila na kavárnu.

